

¿Efecte Carretero?

ENRIC MARÍN

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 12.10.09

¿Podem parlar d'*efecte Carretero*? Acabarà sent una reedició del PI? A un any vista de les eleccions autonòmiques és molt aventurat fer pronòstics sobre la capacitat de mobilització electoral de la formació liderada per **Carretero**. Tampoc no tenim indicis gaire fiables per pronosticar si l'eventual collita de vots es farà al camp d'Esquerra, de CiU, de l'abstenció o d'altres. Però el que sí que podem afirmar és que el context en què emergeix la nova força política és substancialment diferent al de fa 10 o 15 anys.

L'any 2003 el mapa parlamentari català va experimentar un canvi qualitatiu: la irrupció d'Esquerra com a tercera força política amb 23 diputats va sacsejar el bipartidisme d'hegemonia pujolista instal·lat des del 1980. Aquell esquema bipartidista ja havia donat mostres d'esclerosi o caducitat uns anys abans. I tenim motius per pensar que el mapa actual és làbil i no està totalment estabilitzat. Però no és clar que s'acabi decantant novament cap a la fórmula de bipartidisme. Podria ser que es reforci l'esquema multipartidista. En primer lloc, perquè a Catalunya l'eix nacional se sobreposa a l'eix dretes-esquerreres. I, en segon lloc, perquè la societat catalana és molt complexa i internament plural.

D'altra banda, la inestabilitat relativa coincideix amb l'emergència del doble sentiment de desafecció: a Espanya, o una manera d'entendre el nacionalisme espanyol, i a la política. Totes aquestes realitats no troben,

de moment, cap traducció electoral clara. Fins ara s'han expressat en l'abstenció o en el vot poc entusiasta a les opcions consolidades.

El discurs de **Carretero** dibuixa una oferta política de to populista que obvia la divisió esquerres-dretes, insisteix en la crítica a la *partitocràcia* i presenta d'una manera simplificada l'alternativa Catalunya-Espanya, tot reduint-la a l'oposició independentisme-unionisme. Aquesta suma de concepte polític frontista, crítica als partits clàssics i retòrica separatista podria trobar una certa receptivitat entre l'electorat. No serà fàcil. I si **Carretero** insisteix en un discurs populista de traç gruixut a l'estil d'**Umberto Bossi** podria comprometre les seves opcions. La comparació entre la presidència del país i la presidència d'un club esportiu ja ha estat una rellicada digna de cinema mut. Sembla clar que un èxit electoral raonable –entre dos i cinc diputats– podria tenir un efecte doble i complementari: fragmentar el vot sobiranista i arribar a fer impossible la reedició d'un Govern de coalició d'esquerres. Ara com ara, no sembla que l'oferta de Reagrupament.cat pugui arribar a tenir cap altre impacte electoral i polític.